

Vingernes Overbygning maatte den værste Mangel kunne afhjælpes, og naar jeg stiller denne Opfordring, skulde det ikke være saaledes, at Teknikerne nøjes med at sige: det har forskellige Vanskeligheder, men saaledes at de skulde gaa til Overvejelserne deraf under den bestemte Forudsætning, at som Forholdene ere for Tiden, ere de ulidelige. — Jeg nævner en anden Ting, som er fælles baade for anden og tredje Klasses Passagerer. De fleste Færger gaa Vinteren igennem om Aftenen; i hele den mørke Tid gaa alle Færgerne fra Jylland og Fyn over i Mørke, og mindst de halve fra Kjøbenhavn til Jylland gøre Turen over hele Vinteren igennem om Natten eller om Aftenen. Nu er der selvfølgelig mange Passagerer, som under en saadan Sotur ikke kunne opholde sig i Kabytterne, og ganske særlig gælder det tredje Klasses Passagerer. De maa saa opholde sig paa Dækket i fuldstændigt Mørke, og her maa de finde sig til Rette i det smalle Rum mellem Vognene og Lønningen. Først har man saa Faldgruber i Skinnerne, og videre har man til den ene Side: dem, der sidde langs Skibets Side, som risikere at blive traadte, og til den anden Side har man Trinbræderne paa Vognene; videre hen har man Trosser og Dampspillet. Man er udsat for Fodangler alle Vegne. Folk ere nødtte til at blive staaende paa den Plads, de en Gang have faaet, thi de vide ikke, hvad de kunne løbe paa, og hvad Skade de kunne komme til. Nu er det en Selvfølge, at Færgerne ikke kunne sejle omkring med stærkt Lys paa Dækket. Man hører undertiden Passagerer, naar Skibet lægger fra Broen og det elektriske Lys slukkes, beklage sig højlydt over Statsbanernes Kniberi, at Lyset slukkes. Men naturligvis kunne Færgerne ikke sejle med elektrisk Belysning paa Dækket, det kan man hverken for Navigeringen eller for andre Skibes Skyld. Man kan jo ikke saaledes sejle om med ureglementerede Lanterner. Men jeg vil anmode den højtærede Minister om ogsaa at lade dette Spørgsmaal undersøge, om der ikke kunde anbringes nogle faa matte Lamper, der vare saaledes skærmede op imod Broen og ud mod Søen, at de ikke voldte nogen Vanskelighed for Navigeringen. Der behøvedes kun saa meget Lys, at Passagererne dog kunde skimte Forholdene paa Dækket og derved kunde bevæge sig nogenlunde frit uden at løbe mod hinanden eller mod Vogne og andre Faldgruber. — Med det samme vil jeg i Parentes sige, at paa Færgerne ere Statsbanerne saa generøse at give Passagererne paa

anden Klasse Aviser at læse. Men det er et meget ensidigt Udvalg; paa Store Bælt faar man og har aldrig faaet andet, end „Berlingske Tidende“ og „Nationaltidende“, og naar man saa kommer til Lille Bælt, ja saa faar man „Nationaltidende“ og „Dagbladet“; men naar man først har læst „Nationaltidende“ over Store Bælt, er der intet overraskende Nyt at finde i det andet Blad. Vilde det ikke være ret rimeligt, om der i dette Avishold blev en lille Smule Afveksling. — Medens jeg er ved Lektøren, vil jeg bemærke, at i Jærnbankupeerne hænger der en Opskrift over alt, hvad der er Passagererne strengt forbudt, og alt hvad de uvægerligt skulle gøre. Det vilde nu have været ret naturligt, om der til alle disse strenge Lovord ogsaa var føjet et Ord om, hvad Passagererne paa den anden Side havde Ret til. Det vilde være naturligt, om der sammen med de mange Forbud og Paabud stod noget om, hvorledes Toppersonalet — der som oftest er højst imødekommende — havde at forholde sig over for Passagererne, og ligesaa om der stod nogle Oplysninger om den Adgang, Passagererne have til at klage i Ankeprotokollerne. Jeg mener, at denne Plakat ikke blot skulde have haft de mange Paabud og Forbud, der gjælde for Passagererne, men ogsaa haft lidt om de Rettigheder, man dog ikke er helt foruden, fordi man er Passager med de danske Statsbaner.

Med det samme vil jeg sige et Par Ord om nogle andre Smaating ved Statsbanerne, Smaating, om hvilke man vel kan sige, at de ikke hver for sig have meget at betyde, men som alligevel vilde gøre Forholdene i Jærnbankupeerne bedre, bekvemmere og mageligere, end de ere nu. Jeg tror i det hele, det vilde være ret heldigt, om nogle af Spidserne i Generaldirektoratet for Statsbanerne ved Lejlighed vilde gøre Rejser omkring med Banerne, saaledes at de ikke der søgte ind i deres første Klasses Kupe, som derefter bliver afspærret for andre, men at de rejste omkring, snart paa tredje, snart paa anden Klasse, som andre dødelige. Jeg forlanger naturligvis ikke, at den højtærede Indenrigsminister selv skulde foretage saadanne Ture, hans Inkognito vilde vel ogsaa straks blive omdaget. Men lad os nu sætte, at en Kontorchef ved Statsbanerne paa denne Maade rejste omkring. Han vilde saaledes se, at der i 3dje Klasse findes en Plakat mod at spytte paa Gulvet. Det er et ganske udmærket Forbud. Det har tidligere været i høj Grad til Ulempe i 3dje